
Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny nie wyraził zgody na założenie cmentarza. Ocenę tę podzielił Wojewódzki Inspektor. Natomiast WSA w Poznaniu przychylił się do skargi Gminy. Z jakich powodów?

Miedzy innymi dlatego, że Sąd podzielił zarzuty skargi dotyczące spełnienia wymogu wynikającego z § 3 ust. 1 rozporządzenia z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze. Zgodnie z tym przepisem, odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych, powinna wynosić co najmniej 150 m; odległość ta może być zmniejszona do 50 m pod warunkiem, że teren w granicach od 50 do 150 m odległości od cmentarza posiada sieć wodociagową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone. Natomiast odległość od granicy cmentarza ujęć wody o charakterze zbiorników wodnych, służących jako źródło zaopatrzenia sieci wodociagowej w wodę do picia i potrzeb gospodarczych, nie może być mniejsza niż 500 m (§ 3 ust. 2).

W rozpatrywanym przypadku ocenie podlegało wyłącznie zachowanie odległości 50 m od zabudowań, bowiem warunki dopuszczające lokalizację cmentarza w takiej odległości były spełnione. Zachowanie tej odległości zostało przez organy zakwestionowane przy założeniu, że odległość powinna być mierzona od granicy cmentarza, a nie od cmentarza, rozumianego jako miejsca grzebalne. W tym zakresie organy odwołały się do literalnej wykładni § 3 ust. 1 ww. rozporządzenia z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze. Sąd podzielił stanowisko Gminy, iż w realiach niniejszej sprawy należało przyjąć wykładnię celowościową omawianego przepisu, mając na uwadze odmienną redakcję treści § 3 ust. 2, który stanowi o odległości od granicy cmentarza ujęć wody o charakterze zbiorników wodnych (których w niniejszym przypadku w odległości 500 m brak). Skoro § 3 ust. 1 ww. rozporządzenia z dnia 25 sierpnia 1959 r. stanowi o odległości cmentarza od zabudowań (m.in.), a § 3 ust. 2 stanowi o odległości od granicy cmentarza, to należy przyjąć, że prawodawca świadomie przyjął i rozróżnił te dwie sytuacje. Istotnym dla zapewnienia wymogów sanitarnych jest bowiem zapewnienie wymaganych prawem odległości od miejsc grzebalnych. Wobec ustanowienia w MPZP strefy ochronnej o szerokości 50 m od strony drogi publicznej i zabudowań oraz przyjęcia zapisów o braku możliwości wykorzystania tego terenu na pochówek, zbędnym byłoby obecnie przeprowadzanie zmiany granic cmentarza i wydzielanie działki ewidencyjnej obejmującej opisaną strefę ochronną (las), a tylko takie rozwiązanie nasuwa się na myśl w przypadku konieczności zmiany wniosku w tym zakresie.

W odniesieniu do tej kwestii Sąd podzielił również stanowisko Gminy, iż wobec pozytywnej opinii na etapie uchwalania miejscowego planu, gdy PPIS przyjął, iż strefa sanitarna cmentarza może znajdować się wewnątrz jego granic, zmiana stanowiska w tym zakresie na etapie postępowania – w przedmiocie wyrażenia zgody na założenie cmentarza – jest sprzeczna z obowiązującymi przepisami prawa, przy czym wniosek taki należy w pierwszej kolejności wywieść z zasad ogólnych k.p.a. – zasady określonej w art. 8. Należy zatem wskazać, że w myśl art. 8 § 1 k.p.a. organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania. Natomiast zgodnie z § 2 art. 8 k.p.a. organy administracji publicznej bez uzasadnionej przyczyny nie odstępują od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym. W opisanym stanie faktycznym działania Inspektora powiatowego przeczą tej zasadzie.

W opinii WSA w odniesieniu do przeprowadzonej obecnie przez PPIS oceny dokumentacji planistycznej,

Wpływ opinii PPIS do MPZP na późniejszą zgodę na założenie cmentarza

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią

Opublikowano: czwartek, 03, październik 2019 13:50

Bartłomiej Zydel

Odsłony: 1042

która stanowi podstawę do zakreslenia terenu objętego wnioskiem Gminy o wyrażenie zgody na założenie cmentarza, nie można powołać się na argumentację, która legła u podstaw przyjęcia przez skład orzekający, iż organ ten był uprawniony do badania poziomu wód gruntowych, choć wcześniej zaopiniował pozytywnie MPZP. O ile w zakresie określenia w MPZP granic cmentarza oraz strefy ochronnej nic nie uległo zmianie i cmentarz ma być realizowany zgodnie z częścią graficzną MPZP, to w przypadku oceny, czy poziom wód gruntowych umożliwia spełnienie wymagań sanitarnych, organ musi opierać się na aktualnych badaniach, co uprawniało do przeprowadzenia postępowania dowodowego na tę okoliczność, a następnie odniesienia uzyskanych wyników badań do przyjętej koncepcji zagospodarowania terenu planowanego pod cmentarz.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 4 września 2019 r., II SA/Po 280/19

Źródło: [CBOSA](#)